

SUBMITTED BY
grafodil

ON
17.06.2014

★ ★ ★ ★ ★
Keine Stimmen

Ūdens masu nošķiršanās

Un Dievs sacīja: „Lai rodas telpa starp ūdeņiem, kas šos ūdeņus nošķir viens no otra.” Un tā notika: Dievs radīja šo telpu, lai atdalītu ūdeņus virs un zem šīs telpas. Un Dievs nosauca šo telpu par „debesīm“. Kļuva vakars un rīts: otrais diena. (1. Mozus 1,6-8)

Man ir jāvadī lūgšanu brīdis otrajā dienā par tēmu „Ūdeņu sadalīšana”. Mēs neesam vienisprātis par to, kā izskatījās ūdens debesīs. Es to iedomājos kā mākoņus. Tādus, kādus mēs tos pazīstam tagad.Bet mans brālis uzskata, ka pirms plūdiem mākoņu nebija un debesīs bija ūdens slānis.Vai tu mums vari palīdzēt? Kā izskatījās ūdens debesīs?

Atbilde

Par to, kā Zeme un tās apkārtne varētu būt izskatījusies pirms plūdiem, varam tikai spekulēt. Tāpēc sāksim ar to, kas mums šodien ir zināms:

- Ūdens sadalījums uz Zemes liecina, ka mūsdienās 40 dienas ilgstošs lietus nebūtu iespējams
- Zemes profils liecina, ka pieejamais ūdens daudzums nav pietiekams, lai paceltos virs augstākajiem kalniem, kā tas notika plūdu laikā.
- Kopš plūdiem var novērot varavīksni, bet, iespējams, pirms tam tā nebija.
- Šodien uz Zemes nav zināma neviena ūdens sistēma, ko varētu identificēt ar „lielā dziļuma avotiem” (sk. 1. Mozus gr. 7:11).
- Ēdenes dārzu ar tā četrām upēm (sk. 1. Mozus gr. 2) vairs nav iespējams atrast. Turienes ģeoloģija un ģeogrāfija, visticamāk, ir mainījusies.
- Cilvēku dzīves ilgums pirms un pēc plūdiem krasi samazinājās.
- Daudzas dzīvnieku sugas izmira.
- Mūsdienu dzīvnieku sugas nav vienmērīgi izplatītas pa visu Zemi.
- Kopš plūdiem cilvēkiem ir atļauts ēst gaļu (1. Mozus gr. 9:3).

Vai pirms plūdiem bija mākoņi?

Faktiski tagad ir tā, ka mākoņi tiek pieminēti tikai pēc plūdiem (1. Mozus gr. 9:13 un tālāk). Tas nenozīmē, ka pirms tam mākoņu nebija. Šajā fragmentā netiek apgalvots, ka mākoņi parādījās tikai no tā brīža, bet gan to, ka Dievs novietoja savu loku mākoņos kā „derības zīmi” visai cilvēcei (starp mani (Dievu) un zemi). Tātad uzmanība tiek pievērsta lokam kā derības zīmei, nevis lokam pašam. Tādēļ, balstoties vienīgi uz šo faktu, man nav skaidrs, vai mākoņi bija vai nebija. Bet to, ko es nevaru iedomāties, ir tas, ka zeme bija klāta ar redzamiem mākoņiem. Tāpēc skats būtu bijis ierobežots līdz „zīmēm”, lai noteiktu laikus (1. Mozus gr. 1:14 un turpmāk). Tāpēc es domāju, ka nevar pielīdzināt velvi, kas atdala abas ūdens masas viena no otras, „mākoņiem”.

Kā varētu izskatīties „debesu ūdens“?

Ņemot vērā to, ka mums nav iespējams uzzināt, kā tas izskatījās tajā laikā, varam vienīgi izteikt pieņēmumu, ko šodien atbalsta daudzi pētnieki, kuri balstās uz Bībeles pamatiem: tiek pieņemts, ka pirmsplūdu laikos hidrologija (mācība par ūdeni) bija pilnīgi atšķirīga. Tās galvenie elementi ir „ūdens tvaiku josla” vai „tvaiku zvans” un atšķirīga pazemes ūdens krātuvju un avotu sistēma. Šī „ūdens tvaiku josla” varētu būt bijusi arī aizsardzība pret kosmoloģisko starojumu. Gaismas un siltuma starojums to šķērsotu un atstarotos, radot siltumnīcas efektu. Tas radītu mērenu klimatu uz Zemes. Tādējādi nebūtu bijuši ne ārkārtīgi silti, ne auksti reģioni, kā arī nebūtu veidojušās vētras vai negaisi, vai arī to būtu bijis daudz mazāk, jo to veidošanās prasa atšķirīgus aukstos un siltos frontus. (Avots: Creatio „Bībeliskā radīšanas doktrīna”)

Dieva varenības apliecinājums

Varbūt sākumā šķiet neapmierinoši, ka mēs nesaņemam skaidru atbildi uz šo jautājumu. Bet es vēlētos norādīt uz vēl vienu lietu. Šie jautājumi nemaz nav jauni. Gluži pretēji, tie ir vieni no senākajiem jautājumiem, un pārsteidzoši, ka Dievs pats tos uzdod. Šie jautājumi liecina par Dieva varenību, gudrību un suverenitāti:

Joba grāmata noslēdzas ar to, ka Dievs sāk runāt 38. nodaļā. Dievs runā uz Jobu no vētras, un tur Viņš viņam uzdod jautājumu pēc jautājuma:

Kas tu esi, ka apšaubī manu plānu, ka runā par lietām, kuras nesaproti? Ļoti labi! Celies kājās un parādi, ka esi vīrs! Es gribu tev jautāt, tu man atbildi! Kur tu biji, kad es radīju zemi? Ja tu zini, tad pasaki man! Kas noteica, cik lielai tai jābūt? Kas ar mērlenti noteica tās izmērus? Tu taču zini visu, vai ne? Uz kāda pjedestāla stāv tās pīlāri? Kas ielika tās ēkas pamatus? Jā, tad visas rīta zvaigznes dziedāja, Dieva dēli līksmoja no prieka! Kas aizslēdza jūru ar vārtiem, kad tā izlauzās no zemes klēpja? Tas biju es, es to ietinu biezos mākoņos, kā autiņus es tai devu tumšo miglu. Es tai noteicu robežas, droši aizslēdzu ar vārtiem un aizbīdni. Es tai teicu: „Tik tālu un ne tālāk! Šeit beidzas tavu viļņu augstprātība!“ Vai tu kādreiz esi pavēlējis dienai parādīties, noteicis tās vietu rītausmai un licis tai satvert zemes malu un no tās nosviest visus ļaunos? Tās gaismā kalni paceļas, tie parādās kā drēbju krokas. Bet ļaunajiem gaisma nenes laimi; tā liek punktu viņu varas ļaunprātīgai izmantošanai. Vai tu esi bijis jūras avotos? Vai tu esi klīdis pa jūras dibenu? Vai tu esi stāvējis pie mirušo pasaules vārtiem, kur sākas mūžīgais tumšums? Vai tu zini, cik tālu sniedzas zeme? Ja tu to visu zini, pastāsti man! Vai tu zini ceļu uz gaismas izcelsmes vietu? No kurienes nāk tumsība? Vai tu to aizvedīsi līdz tās ceļa galam un tad atvedīsi atpakaļ uz tās vietu? Tev tas noteikti ir pa spēkam, jo tu esi tik vecs, tu taču piedzimi jau sen! Vai tu esi redzējis noliktavas, kur es glabāju sniegu un krusu? Es tās turu gatavas nelaimju dienām; ar tām es iesaistos cīņās un karos. Kur ir ceļš uz saules lēktu, un kur ir vieta, no kurienes nāk austrumu vējš? Kas izraka notekas debesīs lietum? Kas izveidoja vētrai ceļu? Kas liek lietum līt uz neauglīgajām stepēm, uz zemi, kur nav cilvēku? Kas remdē izkaltušās zemes slāpes, lai tā varētu dīgt zaļā zāle? Padomā par lietu: vai tam ir tēvs? Un paskaties uz rasu: vai kāds to radīja? No kurienes nāk ledus? Kas ir tā māte? Un kāda dzemde dzemdēja sarma un salu, kas pārvērš strautus un upes cietā akmenī, iesaldē jūru nekustīgā stāvoklī? Vai tu vari savienot septiņas zvaigznes kopā? Vai tu vari atraisīt Oriona jostu? Vai tu sakārto zodiaka zvaigznājus, lai katrs būtu redzams savā laikā? Vai tu vadi Lielo Lāci un Mazā Lāci? Vai tu zini kārtību, kādā darbojas debesis, un vai tu to piemēro visai zemei? Vai tu dod rīkojumus tur esošajiem mākoņiem, lai tie izlej lietu pār tevi? Vai tu sūti zibeni uz zemi? Vai tie tev pavēl, kad tu tos sauc? Kas stāsta ibisam, ka Nīla ceļas? Kas stāsta gailim, ka tuvojas lietains laiks? Kas skaita pareizo mākoņu skaitu? Kas iztukšo debesu ūdens krūkas, kad visi lauka pīšļi ir sacietējuši un zeme kļuvusi cieta kā akmens? Vai tu vadi lauvieni pie viņas medījuma? Vai tu remdē jauno lauvu karsto alkatību, kad tie slēpjas alās, gaida biezajos krūmos? Kas dod barību kraukļiem, kad to mazuļi neatrod ko ēst un skaļi sauc man par savu izsalkumu?”

Protams, seko vēl daudz citu jautājumu. Jobs jau zināja, ka cilvēkam, kurš stājas pārbaudījumā ar Dievu, Viņš uzdos tūkstoš jautājumu, uz kuriem viņš nezinās atbildes (Joba 9:3). Tieši tā notika, kad Dievs viņam uzdeva šos jautājumus. Protams, šie jautājumi šķiet ļoti poētiski. Bet tas nenozīmē, ka mēs varam tos noraidīt kā „bezvērtīgus". Daudzi no šiem jautājumiem mūs nodarbina joprojām, pat ar mūsu zināšanu un tehnoloģiju līmeni. Līdz šim ne visi no tiem ir atrisināti. Patiesībā es uzdrošinos teikt, ka mums nav visaptverošas atbildes uz daudziem no šiem jautājumiem, kas bez šaubām būtu cēla.

Piemēram, kā veidojas lietus? Šķiet vienkārši: ūdens tvaiki savācas ap putekļu daļiņu, un tad, kad ir uzkrājies pietiekami daudz ūdens tvaiku, veidojas ūdens pilīte. Taču pirms daudziem gadiem tika noskaidrots, ka šis process dabiskā ceļā ilgtu apmēram 30 gadus. Šodien tiek pieņemts, ka augšvējš paātrina šo procesu, lai gan šis fakts vēl nav galīgi pierādīts. Vai arī – kā izplatās gaisma? Vai tā ir daļiņas vai viļņi? Šodien runā gan par viļņiem, gan par daļiņām, bet vai abas iespējas ir iespējamas? Šī ir joma, par kuru zinātnē valda domstarpības. Un ko Dievs jautā Ījabam vairākus tūkstošus gadu pirms mūsu laikiem? Apmēram patriarhu (Ābrahama, Īzāka, Jēkaba) laikos? „Vai tu zini ceļu uz gaismas izcelsmes vietu (Ījaba 38:19)?" Vai tas nav aizraujoši: Dievs viņam uzdod jautājumu, kas mūs nodarbina joprojām.

Varbūt arī mums jāapmierinās ar to, ka šajā jautājumā mēs varam tikai spekulēt. Dieva gudrība tālu pārsniedz mūsu niecīgos prātus. Mēs varam atbildēt Dievam uz tūkstoš jautājumiem, nevis uz vienu. Man šķiet, ka tieši tā ir ar ūdeņu sadalīšanos šobrīd. Kur mēs bijām, kad Dievs radīja zemi? Kur mēs bijām, kad Viņš nolika mērlenti un noteica, cik lielai tai jābūt?

Dieva mīlestības apliecinājums

Un varbūt mums vajadzētu uzdot šo jautājumu citādāk. Mēs varētu jautāt, kā šis ūdens izskatījās, vai arī mēs varētu jautāt: kāpēc Dievs vispār radīja šo izliekumu un ūdens masu sadalījumu? Uz šo jautājumu mēs saņemam atbildi:

Pateicieties Kungam, jo Viņš ir labs pret mums! – Viņa mīlestība nekad nebeidzas! Pateicieties Viņam, visaugstajam Dievam! – Viņa mīlestība nekad nebeidzas! Pateicieties Viņam, varenākajam no valdniekiem! – Viņa mīlestība nekad nebeidzas! Viņš viens pats dara lielus brīnumus — Viņa mīlestība nekad nebeidzas! ***Viņš meistarīgi ir izveidojis debesis. — Viņa mīlestība nekad nebeidzas!*** *Viņš ir izpletis zemi pār jūrām. — Viņa mīlestība nekad nebeidzas! Viņš ir radījis lielās gaismas:****Viņa mīlestība nekad nebeidzas! Sauli, lai tā valdītu pār dienu — Viņa mīlestība nekad nebeidzas! Mēness un zvaigznes, lai valdītu pār nakti. – Viņa mīlestība nekad nebeidzas! Viņš nogalināja ēģiptiešu pirmdzimtos. – Viņa mīlestība nekad nebeidzas! Viņš izveda Izraēlu no turienes. – Viņa mīlestība nekad nebeidzas! Viņš to izdarīja ar savu spēcīgo roku. – Viņa mīlestība nekad nebeidzas! Viņš sadalīja Nīlas jūru divās daļās. - Viņa mīlestība nekad nebeidzas! Viņš izveda Izraēlu cauri tai. - Viņa mīlestība nekad nebeidzas! Viņš nogremdēja faraonu un viņa armiju plūdos. - Viņa mīlestība nekad nebeidzas! Viņš vadīja savu tautu cauri tuksnesim. - Viņa mīlestība nekad nebeidzas! Viņš uzvarēja lielus ķēniņus. - Viņa mīlestība nekad nebeidzas! Viņš nogalināja varenos ķēniņus. - Viņa mīlestība nekad nebeidzas! Sihons, amorītu karalis – Viņa mīlestība nekad nebeidzas! un Ogs, Bašānas zemes karalis – Viņa mīlestība nekad nebeidzas! Viņš deva viņu zemes Izraēlai. - Viņa mīlestība nekad nebeidzas! Viņš deva tās saviem kalpiem par mantojumu. - Viņa mīlestība nekad nebeidzas! Viņš domāja par mums, kad mūs apspieda... - Viņa mīlestība nekad nebeidzas! Viņš mūs atbrīvoja no mūsu ienaidniekiem. - Viņa mīlestība nekad nebeidzas! Viņš baro visas radības - Viņa mīlestība nekad nebeidzas! Pateicieties Viņam, debesu Dievam! - Viņa mīlestība nekad nebeidzas! (Psalms 136)***

Viss, ko Dievs ir darījis, liecina par Viņa mīlestību pret radību, mīlestību pret Savu tautu un mīlestību pret katru cilvēku. Un mūsu attieksme pret Dievu būtu jābūt pateicībai par visām šīm lietām.

Avoti

- **Vāka foto:** Rowdy2008 / pixelio.de

Weitere Informationen

Kategorijas
Ticība un iedvesma

Tags
1. Mozus grāmata
Veltījums
Radīšanas stāsts
Debesis
Ūdens

Vecums
8–12 gadi

Dalībnieku skaits
Dati nav pieejami.

Bībele
Vēsture

Ilgums
Dati nav pieejami.

Apvidus / apkārtne
Ūdenstilpes

Materiāls
Daudz darba

Failu lejupielāde
Failu lejupielādes nav

KI Generierter Inhalt
Saturs
Kategorijas
Tags
Vecums
Dalībnieku skaits
Bībele
Ilgums
Apvidus / apkārtne
Materiāls

© YoungstarsWiki | https://youngstarswiki.org/lv/wiki/art/udens-masu-noskirsanas